

jorder ere lagte ind under dette District. Den ærede Rigsdagsmand har henledet Opmærksomheden paa, at Indtægterne af Statens Skove maaffee i Tidens Længde kunne forøges, men det er netop det, jeg beklager ikke at kunne komme til Klarhed om, eftersom den nødvendige Veiledning, Jordbonitering, Tilværtberedning, Masfetaration o. s. v. mangler, og først skal staffles tilveie paa en meget befoistelig Maade. Naar jeg har talt om store og sluttede Skovdistricter, har jeg sat det i Forbindelse med det Gode, Skovene i fysisk Henseende bevirke; men det er jo noksom bekjendt, at det ingenlunde er store og sluttede Skovdistricter, der bevirke denne bedre fysiske Tilstand i Landet. At Skovene i Vestjylland ere huggede børf, og at de der vanskelig kunne komme igjen, uden i store sluttede Strækninger, er ganske vist, men det gælder ikke her om at oprette nye Skove, men blot om at realisere de nuværende Skovdistricter, hvor det hensigtsmæssigst kan lade sig udføre.

Oppermann: Jeg beder det ærede Thing meget undskyldte, at jeg igjen tager Ordet, men der er et Punkt, som jeg ikke tør lade gaae hen uden en Bemærkning. Den ærede Rigsdagsmand, som talte næstsidst, maa ganske vist have misforstaaet en Utring af mig, idet han udtalte sig derom paa en Maade, hvis Følger for mig jeg efter en dyrefødt Erfaring meget frygter for. Jeg yttrede, at jeg havde forstaaet den ringe Ansættelse til Kultur for de jydske Skove paa den Maade, at jeg troede, at Dverbestyrelsen først vilde oppebie Resultatet af den mere kraftige, mere energiske Kulturmaade, som i de sidste Aar var paabegyndt. Jeg nævnte rigtignok ikke, det tilstaaer jeg, at der netop for nogle Aar siden er kommet nye personlige Kræfter til, men jeg yttrede heller ikke Noget, som kunde fremkalde Tanken om, at jeg undervurderede disse nye Kræfter, og jeg maa derfor paa det Bestemteste værge mig imod at have villet omtale Noget af Skovrideretaten eller af Aspiranterne til Samme med mindre Aertjendelse, end de fortjene; det er en farlig Sag at udsætte sig for, at dette kan antages. Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, jeg ellers kunde finde mig foran-

lediget til at gjøre, drister jeg mig ikke til at udbede mig Thingets Opmærksomhed; jeg skal kun fremføre, at jeg troer, at der mellem de to ærede sidste Talere er en lille Misforstaaelse med Hensyn til Begrebet „store sluttede Skove“. Den ene Taler (Schroll), forekommer det mig, forstod ved „store sluttede Skove“, saadanne Strækninger, som f. Ex. Gribflov, og den anden ærede Taler, troer jeg, vilde være tilbøielig til at ansee Skove af et betydeligt mindre Areal for ikke mindre at være „store sluttede Skove“. Men det er et Punkt, hvorom der er meget forskellige Meninger; jeg har seet, at et Skovdistrict paa over 2,800 Tdr. Land af mange Forstmand er karakteriseret som et ubetydeligt District, som private Smaaskove.

A. Sager: Da vi nylig have bevilget en anseelig Sum til Udgifter, og have havt al vor Opmærksomhed henvendt derpaa, saa er det nu ganske rigtigt, at vi tænke paa Indtægterne, da de jo, om det var muligt, skulde svare til Udgifterne. Vi ere her i en noget vanskeligere Stilling end ved Udgiftssiden; thi, var der en Udgift, som vi ikke meente burde bevilges, strøg man den, og dermed var den Sag forsaavidt afgjort; men med Hensyn til Indtægterne kunne vi kun gjøre Indstillinger, og foretage Udtalelser her i Thinget. Det følger af sig selv, at det ærede Ministerium ikke er bundet til at følge dem, og vi have, det maa jeg lægge til, ikke været forvante i saa Henseende; men, naar det deels af Finantsudvalgets Udtalelser, deels af Stemningen og Udtalelserne her i Thinget klarligt fremgaaer, hvad der i en eller anden Henseende er Thingets Ønske, og Ministeriet, efter nøiere Dverveielse, finder det at være fornuftigt, saa have vi nu Haab om, at Ministeriet, uanset andre Smaahindringer, der kunne komme i veien, vil sørge for at sætte vore udtalte Ønsker og Indstillinger igjennem. Vi komme, mener jeg, let til at blive enige om det, der her er under Forhandling, nemlig Domainevæsenet. Naar man erindrer, at Domainerne forrente en Capital af omtrent 9 Millioner Rd., og, naar man saa tager Inventarielisten og gjenemgaaer, hvilke Statslendomme der give denne Indtægt, saa